

فرهنگی. اجتماعی. سیاسی. اقتصادی

www.shahrvand-newspaper.ir

صاحبانیتیار:جمعیت‌هالاحمر جمهوری اسلامی ایران

مدیرمسئول: اسماعیل رضانی

دفتر مرکزی: تهران، فلکه دوم صادقیه- ابتدای بزرگراه

محمدهلی جناح- کوچه شهید طاهریان، شماره ۲۴

کد پستی: ۴۴۹۵۳۵۲۳-۱۴۱۶۳۵۳۲-۱ فکس: ۴۴۹۵۶۱۰۰

تلفن: ۴۴۹۵۶۱۰۸-۰۱

چاپ: هم‌میهن فارس- تلفن: ۴۶۸۹۶۳۳۰

شبکه توزیع فروش: شرکت نشر گستر امروز

تلفن: ۵۴۰۸۱۰۰۰

تلفن سازمان آگهی‌ها: ۰۲۰-۴۴۹۵۶۲۰۰

فکس: ۴۴۹۵۶۱۰۷۰-۰۲۶۲۶۶۲ سامانه پیامکی: ۵۰۰۰۲۶۲۶۶۲

میتان نامۀ اخلاق حرفه‌ای روزنامۀ شهروند را در سایت بخوانید

http://shahrvand-newspaper.ir/Misagh_Name

instagram.com/Shahrvand-Newspaper

یادداشت

پس چرا سگ‌ها تمام نمی‌شوند؟

مهتاب جودکی

روزنامۀ نگار

اصلا حقوق حیوانات به کنار، شیوه کشتن سگ‌ها باسید به کنار، تکرار تخلف به کنار، پس چرا سگ‌ها تمام نمی‌شوند؟

مسأله حل‌نشده و هر چندوقت یک‌بار مثل جوشی چرکی بیرون می‌زنند. این‌بار هم‌سنددیگری از کشتن سگ‌ها با تزریق اسید رو شده، دوباره کار به اعتراض کشیده‌دوستداران حیوانات‌خشمگین‌شده‌اندوچند نفر از مسئولان شهری هم –چه برای حفظ ظاهر، چه از سر دغدغه– کنارشان ایستاده‌اند. شک ندارم این قصه‌بازهم تکرار می‌شود؛ حالا کهریزک‌نشد، تل‌سیاه بندرعباس. یا آن‌جا نشند، اهواز. این عفونت به همین راحتی خشک نمی‌شود و دوباره به شکل یک جوش چرکی سرباز می‌کند.

اما چرا کسی نیست که بپرسد یا این همه سگ‌کشی باز هم سگ‌هایی برای کشتن هست؟ شهرداری‌ها راه‌حل‌شان همیشه همین بوده؛ گماشتن پیمانکارانی برای کشتن حیوانات شهری، کم‌شدن سگ‌ها در چند نقطه خاص حاشیه شهر و پرداخت حقوق به پیمانکاران. عدد و رقم‌های تأییدنشده‌ای هم هست؛ مثلا می‌گویند تحویل جسد هر سگ برای پیمانکاران ۵هزار تومان سود دارد. با حساب تورم این رقم باید بیشتر هم شده باشد. چرا کسی نیست که جواب بدهد شهرداری‌ها تا امروز برای کشتن سگ‌ها –یا آن‌طور که خودشان می‌گویند طرح کنترل جمعیت حیوانات شهری– دقیقا چقدر خرج کرده‌اند؟ چطور می‌شود که هزینه بیت‌المال را خرج روشی اشتباه کرد که هیچ‌وقت نتیجه نداده؟ کاش کسی پیدا شود و عدد بدهد. واقعا چند میلیارد؟ تا آنال چندر برای این کار هزینه شده و چرا مسأله حل نمی‌شود؟ چطور در تمام این سال‌ها این کار عبث، تنها برای منافع مالی پیمانکاران، ادامه پیدا کرده و شهرداری‌ها هیچ‌وقت دنبال دلیل اصلی بالا رفتن جمعیت سگ‌ها نبوده‌اند؟ پس چرا هیچ مسئول ناظری درباره این اعداد نامشخصی که هدر می‌رود و این کار بی‌نتیجه سوالی نمی‌پرسد؟

شهرداری‌ها هیچ‌وقت دنبال اقدام اصولی و اخلاقی کنترل جمعیت حیوانات نبوده‌اند. هدف‌شان روشن است: حذف سگ‌ها. اما نقشه‌شان چیست؟ هیچ‌کس نمی‌داند. پیمانکاران می‌دانند با چند سگ طرفند؟ نه. می‌دانند برای کشتن چند سگ برنامه دارند؟ نه. آیا می‌دانند سگ‌ها کجای شهر را قرق کرده‌اند؟ باز هم نه. شهرداری‌ها قرار است چند سال این بر نامه را دنبال کنند تا به هدف‌شان برسند؟ این هم معلوم نیست، چه‌آن‌که تا امروز هم حتی قدمی به هدف‌شان نزدیک‌نشده‌اندو نقشه‌شان از اساس ایراد داشته‌است. راهی که تا امروز رفته‌اند جز افزایش نارضایتی، ترویج خشونت و تخریب و وجه کشور نتیجه‌ای نداشته‌است، اما این نتایج هم هیچ‌وقت باعث نشده‌از عملکرد پیمانکاران شهرداری در این خصوص تحقیق و تفحص شود تا معلوم شود اصرارشان به تکرار اشتباه برای چیست.

تازوی که کشتن سگ‌ها سود مالی داشته باشد، باز هم سگ‌هایی برای کشتن هست. این جوش چرکی یک بار دیگر بیرون می‌زند و می‌ترکد. این خط، این نشان.

هر کسی که در خانه شما حضور دارد باید بداند هنگام وقوع زلزله چه اقدامی انجام دهد حتی اگر شما موقع وقوع حادثه آنجا نباشید.

شهروند | کمتر کسی فکر می‌کرد ویدیویی

که از سگ‌کشی ماموران شهرداری منتشر و ابتدا به شهرداری کهریزک نسبت داده شد تا این اندازه حاشیه داشته باشد. یکی از مسئولان شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل شهرداری تهران این‌طور توضیح داد: «شهرداری تهران طبق قانون، سگ‌ها را عقیم‌سازی، بیماری‌زدایی و انگل‌زدایی کرده و در محیط طبیعی رهاسازی می‌کند، اما برخی از این سگ‌ها بیماری خاص دارند و امکان رهاسازی‌شان وجود ندارد. در گذشته، شهرداری‌ها با گلوله و مجوز نیروی انتظامی این سگ‌ها را حذف می‌کردند، اما در حال حاضر وزیر کشور دستورالعمل صادر کرده‌است که نباید با گلوله این سگ‌ها حذف شوند. به همین دلیل، با تزریق دارو سگ‌ها را می‌کشند که «مرگ با ترحم» گفته می‌شود. فیلم حاوی حیوان‌آزاری که به‌تازگی منتشر شده‌است را کارگر خطای گرفته؛ فردی که خود به نوعی با بی‌دقتی و به شکل نامناسب سگ‌ها را می‌کشت. سپس خودش این فیلم را به چند حامی حیوانات فروخت. در حال حاضر، نظارت صورت می‌گیرد؛ پیمانکار عزل شده و مسئول را

نیز تغییر دادیم و مسئول با تجربه‌تری گذاشتیم. ضمن این‌که در یک‌سال گذشته چنین اتفاقاتی نیفتاده‌است.» شهردار تهران هم تویییتی منتشر کرد که لحن آن به مذاق خیلی‌ها خوش نیامد. او نوشت: «ضمن احترام به نگرانی دلسوزان حقوق حیوانات، بر اساس مبانی انسانی و دینی، احترام به همه مخلوقات خدا و توأمان توجه به بهداشت و امنیت شهروندان را از وظایف

سنگگوی دولت:

دولت قبل باید درباره ماجرای ماز یار ابراهیمی پاسخگو باشد

دولت‌های گذشته بوده‌است. آنها باید پاسخگو باشند»

نیز تغییر دادیم و مسئول با تجربه‌تری گذاشتیم. ضمن این‌که در یک‌سال گذشته چنین اتفاقاتی نیفتاده‌است.» شهردار تهران هم تویییتی منتشر کرد که لحن آن به مذاق خیلی‌ها خوش نیامد. او نوشت: «ضمن احترام به نگرانی دلسوزان حقوق حیوانات، بر اساس مبانی انسانی و دینی، احترام به همه مخلوقات خدا و توأمان توجه به بهداشت و امنیت شهروندان را از وظایف

حسن خلیل آبادی، عضو شورای شهر تهران: تا روشن‌شدن ماجرا به پیگیری ادامه می‌دهیم

اعتراض همگانی به سگ‌کشی

خلیل آبادی، عضو شورای شهر تهران –که تصمیم گرفته بود خودش شخصا ماجرا را بررسی کند و از محل این حادثه بازدید کرده بود– با انتشار تصویری در توئیتر پلاک نیسانی که هنوز هم با آن سگ‌ها جمع‌آوری می‌شوند را نشان داد؛ پلاکی که دقیقا به همان خودرویی مربوط بود که در بخشی از ویدیوی جنجالی دیده می‌شود. این تویییت به شعله خشم منتقدان از عملکرد شهرداری دامن زد و حتی حرف و حدیث‌هایی درباره استیضاح شهردار تهران به گوش می‌رسید که خلیل آبادی در گفت‌وگو با «شهروند» آن را محتمل نمی‌داند و می‌گوید: «استیضاح بعید است، اما توضیح خواهیم خواست.» او در مورد نتیجه تازه پیگیری‌های می‌گوید: «ما تا لحظه‌ای که جواب قانع‌کننده بشنوسیم به پیگیری ادامه می‌دهیم اما هنوز جواب روشنی به ما داده نشده است. خبر تازه‌ای نیست اما به هر حال باید مسائل روشن شود. کار ما تذکر دادن، سوال کردن و توضیح خواستن است که در این مورد آن را تا انتها انجام می‌دهیم. خودمان هم هنوز در حال ارزیابی اتفاقی که افتاده و رویه‌ای که در حال انجام است هستیم.»

گفت‌وگوی «شهروند» با محمدرضا شهبازی، مجری «حرف‌شم زن» درباره برنامه مربوط به مرگ گربه یکی از هنرمندان

هجو کردیم و به راهنمان ادامه می‌دهیم!

واکنش‌ها هیچ ارزشی ندارد، آنها خودشان از نظر ما قابل نقدند

زده می‌شود مثل چرا در عید قربان گوسفند‌ها را می‌کشید و مینبای ندار اما گفته می‌شود– و می‌طلبید با هجو به سراغ آنها بروید تا ابهت ساختگی‌شان فروبریزد.

• **حتما از آن روز واکنش‌ها را هم دیده‌اید.** به نظر من آن واکنش‌ها هیچ ارزشی ندار؛ خودشان کسانی‌اند که در این قضیه از نظر ما قابل نقدند

• **تسام باز یگرانی را که به این موضوع واکنش نشان داده‌اند، می‌گویید؟** همه کسانی که واکنش نشان داده‌اند. اینها خودشان در این مسائل همین‌گونه‌اند دیگر چرا نباید واکنش نشان بدهند؟ آنها هم اصل حیوانات خانگی نه به معنای متعادلش هستند. این که حیوانات خانگی را جای بچه بگذارند و یک‌سری تعریف‌هایی داشته باشند که منطقی نیست. نکته بعدی این که فضای مجازی، فضای استادیومی و هواداری است. خیلی از کسانی که آمده بودند و به ما بدویراه می‌گفتند و فحش‌های رکبک می‌دادند، به فرمان آقای حسین پور بود که فیلم را گذاشته بود و گفته بود که جوش با شما، از گفته خیلی از آنها مشخص بود که اصلا فیلم را ندیده‌اند و صرف این که آقای حسین پور گفته جواب بدهید، آمده‌اند و واکنش نشان می‌دهند. مادر مقابل واکنش‌های منفی واکنش‌های مثبت هم داشتیم.

• **چهار واکنش‌های؟** از همه گروه‌ها بودند. در کامنت‌هایی که خود من گرفتم، خیلی‌ها گفته بودند که حیوان خانگی داریم اما به این شدت و اندازه‌ای که سلبریتی‌ها مسخره‌بازی در آورده‌اند، نیستیم. ما چندان نمونه

است. کسی که در خانه‌اش ماهی نگه می‌دارد یا پرند ه چه اشکالی دارد، اما نگهداری حیوان به این شکل انتقاد دارد.

• **شما از واژه‌های سگ‌بازی و گربه‌بازی استفاده می‌کنید. فکر نمی‌کنید نگهداری از حیوانات خانگی با این واژه‌ها تفاوت زیادی دارد؟**

نگهداری از حیوانات خانگی این نیست. والا این که سگ در دین ما نجس است. بالا بروید و پایین بیایید و هزار سلبریتی و روشنفکر هم سگ نگه دارند و هر چه بگویند سگ نجس نیست، سگ نجس است. این اول و آخر. نگهداری گربه هم با این که قابل نقد است ولی می‌گویم باشد. این که بگویند گربه‌ام را بر دم حمام و زیر پتویم خوابیدم ... اینهای می‌شود گربه‌بازی. نگهداری حیوان خانگی در جای خودش متعادل است و می‌شود در موردش نشست و بحث کرد، اما این حد از اغراق در رابطه انسان با حیوان چیزهایی است که حتما قابل نقد است.

• **جامعه به سمی رفته که در مقابل حیوان‌آزاری‌ها واکنش‌های اجتماعی زیادی به وجود می‌آید. نمونه‌اش همین واکنش مردم به سگ‌کشی کهریزک. با این تفاسیر و گفته‌های‌تان در ستور قبلی، نظر شما در مورد حمایت از حیوانات چیست؟**

اگر اینهم‌های طنز من در برنامه عصرانه شبکه‌ها فاق را پیگیری کنید، یکی از بخش‌هایی که به‌صورت مستمر به آن پرداختم بحث محیط زیست و حمایت از حقوق حیوانات و حیوان‌آزاری بود. درباره توله‌خرسی که در سوادکوه سنگ‌باران شد، بنده آبتمی ساختم و آن را رد کردم. زباله ریختن در فضای سبز و آتش درست‌کردن در جنگل و ... جز مسائلی بود که در این برنامه به آنها پرداخته شد. اتفاقا دوستانی که نقد ما را بردند به این سمت، می‌دانستند کارشان اشتباه است و این شکل از ارتباط‌شان با حیوانات پذیرفته نیست و با دروغ و فریب گفتند که ما اهل حیوان‌آزاری و .. هستیم. مشخص است که این‌طور نیست.

• **یکی از نقدها این است که شما جزو حیوان‌آزارها هستید؟**

چیزی است که دوستان گفته‌اند. آقای حسین پور فضا را به این سمت بردند، چون خودشان هم می‌دانند کارشان از نظر جامعه منفور است و برای این که بتوانند موج‌سواری کنند، اینها هم بخشی از مشهورات روشنفکری غلط است. هر عقیده‌ای قابل احترام است. هر سبک زندگی‌ای قابل احترام است. نه این‌طور نیست؛ هر سبک زندگی‌ای قابل احترام نیست.

• **یعنی قبول ندارید هر عقیده‌ای قابل احترام است؟**

نه، حرف بی‌خودی است. همین عقیده‌ای که هر عقیده‌ای قابل احترام نیست هم قابل احترام می‌شود. مثال می‌زنم؛ معناده‌ها و زده‌ها هم سبک زندگی‌ای دارند، قابل احترام است؟ سگ‌بازی و حیوان‌بازی به این شکل، اشتباه است و قابل نقد

علی ربیعی در نشست خبری دیروز خود با اصحاب رسانه در مورد اظهارات ماز یار ابراهیمی گفت: «درباره این موضوع اطلاعات کلی وجود دارد، نکته دیگر این است که کار شناسی روی موضوع نشده است. متولیان این امر از کارشناسان ضدجاسوسی نبودند بلکه کارشناسان حوزه‌های دیگری بودند.» ربیعی تأکید کرد: «بنای دولت این است که این اتفاقات در این زیرمجموعه صورت نگیرد. این اتفاق در دولت‌های گذشته بوده‌است. آنها باید پاسخگو باشند»

تقابل مقامات اثر خوبی ندارد

علی مطهری نماینده مردم تهران در مجلس دهم گفت: «در روزهای گذشته هم در این باره صحبت کردم. جامعه مدرسین هم این اظهارات را تذبذب نکرده، بلکه گفته سندیت ندارد. بنده گفتم بهتر است این مباحث را خصوصی مطرح کنند و به رسانه‌ها نکن‌شانند، وقتی مردم ببینند مقام‌های عالی نظام در مقابل هم قرار می‌گیرند مخصوصا وقتی که روحانی هم باشند، اثر خوبی ندارد. در نتیجه بهتر است این مسائل به‌طور خصوصی بین خودشان مطرح شود.»

همه باید مالیات بدهند

مسعود پزشکیان، نایب‌رئیس مجلس گفت: «همیشه از زمین‌خواری، قاچاق، رشوه، اختلاس و رانت‌شکای می‌کنیم، ولی تا به امروز هیچ کاری نخوانسته‌ایم بکنیم در حالی که این مشکلات فقط یک راه‌حل دارد و آن سیستم داده است. هر فردی‌که در قبال خدمات گرفته، مالیات بدهد و اگر فردی اطلاعات غلط بدهد، حتما یک نام‌نشانی از فرزندان و قوم و خویش او در سامانه ثبت می‌شود و روزی که آن فرد بخواهد زمین، خودرو یا پولی به حساب خود واریز کند، باید از او بازجویی کرد که چطور به این‌ا اطلاعات رایه شده، این‌ا کارها را انجام می‌دهید.»

استراتژی جمهوری اسلامی جنگ نیست

علی لاریجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی: ما هیچ وقت دنبال جنگ نبودیم. آن زمانی که آمریکایی‌ها صدام را برای جنگ علیه ایران تحریک کردند هم دنبال جنگ نبودیم. در این ۴۰ سال حتی یک تجاوز به کشوری نداشته‌ایم. استراتژی جمهوری اسلامی جنگ نیست، اما اگر کسی تعرضی کند به صورت جدی دفاع کرده و رهاش نمی‌کنیم که نمونه آن نیز صدام است. ما در تمام مناقشات که در منطقه وجود دارد، راه حل‌های مسالمت‌آمیز برای مسائل داریم. درباره یمن از اول گفتیم به ایجاد دولتی با وحدت ملی معتقد هستیم.

تخلف کم‌نیز زیاد است

ادامه از صفحه اول ولی اگر به هر دلیلی کسی گمان کند که به جای بیمار یک سلبریتی یا معلم خصوصی یا چند پُرس چلوکباب در آن وجود دارد، بهتر است کنار نمی‌رود، بلکه حرکت خود را کندتر هم می‌کند. برای رسیدن به چنین مرحله‌ای نیاز نیست که همه آمبولاس‌ها م‌رتکب چنین تخلفی شوند، کافی است که تعدادی از آنان چنین کنند و برای سد راه آمبولانس نیز لازم نیست که همه رانندگان سد راه شوند، کافی است یک‌درصد رانندگان کنند تا راه برای همه آمبولانس‌ها بسته شود و دود این بی‌اعتمادی به چشم‌بیماران اوزر زانی‌س برود.

این نحوه مواجهه با تخلفاتی از این نوع که به ظاهر کم‌اهمیت می‌آید، خطرناک است. تخلفاتی که اعتماد را نسبت به امور مهم زایل می‌کند باید جدی گرفته شود. خودروهای آمبولانس، پلیس و سایر موارد باید از جایگاه اعتباری بالایی نزد مردم بر خوردار باشند. حتی مواردی پیش می‌آید که خودروی شخصی و عادی نیز فلاش می‌زند، مردم متوجه می‌شوند مشکلی پیش آمده راه می‌دهند تا عبور کنند، حال چگونه می‌توان اعتماد به آمبولانس را نیز محل تردید قرار داد؟ تخلف کوچک در این موارد هم زیاد است، چون مردم انتظار حتی یک مورد تخلف را هم ندارند. مردم روزانه در موقعیت‌های گوناگون قرار می‌گیرند، در مورد برخی از آنها اعتماد نمی‌کنند و بر اساس بی‌اعتمادی رفتار می‌کنند. مثلا اگر کسی در خیابان پیشنهاد فروش کالایی را بدهد، احتمالا و به‌طور طبیعی ابتدا با بی‌اعتمادی بر خورد می‌کنیم، ولی درباره برخی از موقعیت‌های روزمره باید اطمینان صد‌درصد باشد. مثلا درباره تقلبی بودن پول، حتی با دیدن یک موردش هم باید با جدیت مقابله شود، چون هنگام دادن و گرفتن پول، فرض بر اطمینان صد‌درصد است، در غیراین صورت پول بی اعتبار می‌شود. آمبولانس نیز از همین موارد است، باید همیشه با ماجرا اطمینان داشته باشیم. بنابراین تخلفات کم آن نیز زیاد است و باید قاطعانه با آنها برخورد کرد.